

A szerkesztő megjegyzései

Utcanév-vitánkhoz több hozzászólás is érkezett, köszönjük a véleményeket. Igyekszünk közölni mindet, akkor is, ha nem teljes névvel, vagy név nélkül érkeznek. Az „ön által megnevezett egyik utca lakója” aláírással érkezett levél írója nyilvánvaló tévedés áldozata, hiszen levelét dr. Bukovinszky Lászlónak írta, holott a vitaindítót Bukovinszky Béla írta, dr. Bukovinszky László semmilyen

formában nem vett részt az utcanév-vitában. Ezért olvasónk írásából a nyilvánvalóan dr. Bukovinszky Lászlónak szánt megjegyzéseket elhagytuk, véleményét azonban közléseszsűk. Továbbá, hogy teljesebb legyen a kép, s az esetleges félreértések tisztázódjanak, de legalábbis nyilvánvalóvá váljanak, megkértük Bukovinszky Bélát is, reflektáljon a beérkezett véleményekre.

Tatai László

Szeretne Ön...?

Szeretne-e Ön a Szrnka János utcában lakni, vagy szívesebben él tovább a Hámán Katóban? Lakna-e Ön Szarvason a Luther utcában vagy marad a Ságváriban? A Dimitrov helyett a Ruzicskayt választja? Lakik a dr. Palov Józsefben vagy marad a Zalka Mátéban? Ezek a kérdések sok szarvasi fejében felvetődtek Bukovinszky Béla cikke kapcsán. 16 évvel a „módszerváltás” után még mindig a múlt árnyával hadakozunk. Egy olyan városban, amely mindig nagyon büszke volt saját múltjára, nagyjaira inkább állít utcaneveiben emléket a város életére enyhén szólva is kevés befolyással bíró embereknek, mint azoknak akik életükkel tetteikkel bizonyították, hogy ezért a népért a szarvasi emberekért dolgoztak, küzdöttek. A Klucsjárók és Hámán Katók megmérettek a történelem nagy mérlegén és könnyűnek találtattak. Engem legfőképpen nem is az zavar, hogy nekik van utcájuk a városban, hanem az hogy kiknek nincs. Itt van pl: Szrnka János parasztagazda aki saját földjeit eladva teremtette meg az ev. árvaházat (ma a Fötéri általános iskola) az I. világháború után. Móricz Zsigmond Szrnka Apó címmel novellát írt róla, tőlünk nem érdemel meg egy utcanévet, inkább kell egy Hámán Kató! Ruzicskay György világhí-

rű festőművésziünk, nincs róla utca elnevezve, de van Néphadsereg mikor nemhogy néphadsereg de lassan már hadseregünk sincs! De nincs utcája dr. Palov Józsefnek a Főiskola jelentős tanárának, a Tessedik múzeum megalmodójának. Jó lesz nekünk a Sallai. Nincs utcája egy helyi 48-asnak vagy 56-osnak sem. Így Szarvasi Györgynek a forradalmi bizottság elnökének, vagy a mártírhalált halt hősnek Laurinyecz Andrásnak sem. A sort lehetne folytatni. Az utcanévek kérdése, mint a város közösségének önbecsülését, önazonosságát érintő kérdés, igen fontos és semmiképp sem másodrendű. Ezért a Jobbik szarvasi szervezete és mások az utcanévek megváltoztatása érdekében aláírásgyűjtést kezdeményez. S mivel a változtatás eddigi akadályaként az önkormányzat oldaláról az elmúlt 16 évben az anyagiak voltak megjelölve, egyúttal megkérjük a helyi vállalkozókat, a lakosságot adakozzanak e nemes cél érdekében. Évenként néhány utcanévet lecserélve egyszer lezárhatjuk a múlt ezen részét is, megemlékezve nagyjainkról. További ötleteiket is szívesen várjuk az új utcanévek vonatkozásán főleg az érintett utcákban lakóktól.

Gajdos Attila

Jobbik Szarvas 20-5512611

Kavicsot akartam a pocsolyába dobni ezzel az utcanéves cikkel, mármint a Bin Ladenes eredetivel, és úgy fest téglá lett belőle. Nem bánom, remélem valamit elindított velem, bár illúzióim azért nincsenek. A Főszerkesztő Úr volt szíves átadni a válaszcikket gyors reagálás céljából. Íme: A hangvételemmel provokálni akartam és ez elérte célját (ha finomabban fogalmazok, a válaszolók egyike másika még mindig valahol a Lidl újság és a Balázs show „mélységeit” kutatna gondolkodás helyett) Legutóbbi sekélyes személyeskedésbe mentem bele a nevével nem vállaló K.J. levélíróval, amit őszintén sajnállok. Szemmel láthatólag semmit nem ért abból, amit írok. Ez második cikkéből is kiderül. Azért nem adja meg a nevével –mint írja – mert fél, hogy lekommunizazzák. „...az illegális Kommunista Párt tagjai voltak. Egy utópikus eszmerendszer képviselői, akik ezért az utópiáért egzisztenciájukat és életüket is képesek voltak feláldozni. 1930-ban kommunizálni akartak lenni ezt jelentette...” Hát erre nehéz más gondolni. Van még egy pár ilyen színvonalú mondata, ezekre nincs is mit mondanom, de a folyamatos csúsztatás (ezt régen hazudozásnak nevezték) csúcsa ez: ...mit szólnának az erdélyi magyarok, ha olvasnák, hogy elismerő szavakkal illeti a román megszállókat... Nos, lássuk még egyszer. Ezt írtam: „...Szarvason nem voltak vörös pogromok, ez igaz. Az is igaz, hogy a „klucsjárók” nem öltek meg senkit. Talán, mert itt csak 85 napig regnált a dicsőséges direktórium, ugyanis bejöttek a román csapatok és helyreállították a rendet?”

K.J. utolsó mondatához javasolom József Attila (K.J. szerint kommunista költő) idevonatkozó, Világosítsd Föl című versét: „...És

Hát rajta!

A vitacikkem kísérő levelében kértem a főszerkesztőtől teljes nevem mellőzését. Azzal indokoltam, hogy – B.B. úr írásainak hangnemből ítélve – minimum „le fog kommunizálni”. Bejött.

Egy vita akkor jut mélypontjára, ha a vitapartnerek gondolatok helyett személyeket támadnak. B. úr újabb írásában a következő jelzőkkel illeti az ártatlanul, csak azért elpusztított embereket (és nem hősokeket), mert más volt a világnézetük: gyilkosok, elmeháborodottak, gazemberek, akasztani való (!!!) imposztorok. Indulatok ellen nem lehet érvekkel szembeszállni. Azt

azért szeretném tudni, mit szólnának az erdélyi magyarok, ha olvasnák, hogy elismerő szavakkal illeti Szarvas román megszállóit. Azt hiszem, rajta kívül ilyet senki le nem mert írni Magyarországon.

Utcanévek ellen hadjáratot indítani, embereket „direkt provokálni” – 15 évvel a rendszerváltozás után – pótcselekvés. Ha ehhez van kedve: hát rajta! Számos utcája van a városnak, található bennük kedvére levernivaló táblákat. Ajánlom mindjárt József Attilát, hiszen ő is kommunista volt, és lázított a „törvényes” rend ellen.

Továbbra is:

K.J.

Tisztelt Bukovinszky Béla!

Érthetetlen számomra, hogy miért kezdte lenézni, lesajnálni az ön által megnevezett utcák lakóit. Azért, mert vette a bátorságot valaki és véleményt formált monogramos aláírással az ön cikkéről, és ezt merete beküldeni a szerkesztőségbe, rögtön letámadja! Hogyan magyarázható az, hogy a város lakóit azon utcák nevei után ítéli, ahol házuk, lakásuk áll? Ezek szerint van buta és okos lakója a városnak? Felvilágosítom! Az emberek nem név után választottak lakóhelyet, hanem oda születtek, vásároltak lakást, házat és a szerencsésbejbe oda épített! Azt is szeretném önnek elmondani, hogy szerintem az emberek a bürokrácia útvesztőitől félnek inkább, mint az és szerezéssébbje oda épített! Azzal talán még ön is tisztában van, hogy a lakcím nyilvántartási átírással nem lett megoldva minden. Váljaljon anyagi, erkölcsi felelősséget az összes okmány, hivatal, pénzintézet, szolgáltató stb. lakcím átírás lebonyolításának végrehajtásáért, és nem kell bizonygatni tudását, műveltségét sem nyilvános vitában, sem újságon keresztül és sokkal emberségesebbnek fog feltűnni a megszólítottak szemében. Ha ezt

nem képes elfogadni, akkor talán arról kezdjen el cikkezni, hogy ezeket az utcákat dózerolással meg kell szüntetni és sóval bevetni, lakóit az 1940-es évek elején hatalmon lévő kormányzat útmutatása szerint munkaszolgálatra stb. küldeni. A nyílászáró kivételével ön ezt elfogadhatónak minősítette, csak azt nem tudom, hogy mikor járt az Ötemplomnál lévő emlékműnél és milyen célból? Tudom, az ön dolga és magánügye, de bárminemű gondolja van, azért ne a város lakóin akarja elverni a port és megelégedettséget érezni. Előrebb jutna, ha az eddig írt cikkei helyett inkább felvilágosító, tájékoztató esetleg helyismereti cikkeket írna. Talán még az újságot is jobban vásárolnák. Válaszomat ne tekintse provokációnak, inkább sajnálatos eseménynek, hogy képes volt indulatot kiváltani bennem. Mivel a monogramos aláírás irritáló az ön számára, ezért úgy írnám alá, hogy:

az ön által megnevezett egyik utca lakója

U.i.: A nyilvános vita helyett a tv is biztosan rendelkezésre állna a várost és múltját felelevenítő riport-sorozat közvetítésére.

vígasztald meg, ha vigasz/ a gyermeknek, hogy így igaz./ Talán dűnyögj egy új mesét./ fasiszta kommunizmusét ...”

A másik, ezúttal már monogramot sem viselő, (simán névtelen!) levélre sokáig gondolkodtam válaszoljak-e egyáltalán. Átolvastam vagy 10-szer, és arra a következtetésre jutottam, hogy K.J.-hez hasonlóan fogalma sincs arról mit írtam, így a vita teljességgel értelmetlen. Néhány gyöngyszem azért: „...a város lakóit utcák nevei alapján ítéli meg...” aztán: „...arról kezdjen cikkezni, hogy ezen utcákat le kell dózerolni és sóval bevetni...” Ja, és a válaszcikket Dr. Bukovinszky

Lászlónak címezte. Aki nem én vagyok, és aki nem is olvasta az egész cikksorozatot. A többi állítás rendben van. (megj.: nincs több érdemleges állítása)

Na de félre a személyeskedést, legyünk hát konstruktívak, lássunk valami megoldást: először is azt kell tisztázni, egyáltalán vitathatók-e ezek az utcanévek illetve személyek? Javaslok egy vitát erről helytörténészekkel, történelmetanárokkal, városvédekkel és képviselőkkel. Ezek után meg kell vizsgálni a dolog közigazgatási vonatát, képviselőkkel, az önkormányzat illetékeseivel. Mindenképp ki kell kérni a lakosság véleményét, nem csak az ott élőket, hanem mindenkiét. (minthogy a szemetelés sem magánügy, ez sem az) Belátva azt, hogy az érintett utcákban túlnyomórészt kisnyugdíjasok élnek, meg kellene vizsgálni a dolog anyagi vonatát annak forrásaival. 15 évvel a rendszerváltás után igen példamutató gesztus lenne a képviselőtestülettől a költségek átvállalása, de az egyik levélíróval egyetértve ennek része lehetne egyfajta vállalkozói közadakozás is.

Bukovinszky Béla

Szabad Nép